

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXV. Quomodo infecto negotio dimissa Iulina, Stetinam nauigauerit, & de
contradictione, quam ibi sustinuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

Proceres Iulienenses S. Othonem, & Comites sepe adiecit.

S. Othonis Colloquium cum eisdem.

rent. Interea verò & nostri ad illos sæpe ibant & redibant. Similiter autem & eorum primates veniebant ad nos excusare se, stultis hominibus & villioribus de plebe culpam illius tumultus imponentes. Habuit ergò cum eis verbum de fide Christianismi, quasi per ambages, hortans eos, & suadens. Præferebat etiam nomen & potentiam Ducis Polonici, & quomodo ad illius iniuriã spectet illata nobis contumelia: quidne mali contra eos inde oriri queat: nisi fortè illorum intercedat conuersio, insinuauit.

At illi consilium se accepturos dicebant; regressique ad suos, omnia hæc tractabant diligenter, & retractabant; tandemque in vnus sententiã formam consenserunt, videlicet super hoc verbo se facturos, quidquid facerent Stetineses. Hanc enim ciuitatem antiquissimam & nobilissimam dicebant in terra Pomeranorum, matremque ciuitatum: & factis iniustum fore, si aliquam nouæ religionis obseruantiam admitterent, quæ illius auctoritate prius roborata non fuisset.

Quomodo infecto negotio, omissa Iulina, Stetinam nauigauerit, & de contradictione, quam ibi sustinuit.

CAPVT XXV.

Sesfidus. Lib. 2. cap. 15. edit. Canis. Nedamerus c. 10. Iulienensis.

Vibus auditis, Episcopus Stetinam, nihil cunctatus adire festinat; & quendam de Iulienensium ciuibus, Nedamerum nomine, vt viam nobis monstraret, assumpsit. Hic autem familiaritate nostra benè vtens, cum filio suo, quasi alter Nicodemus occultè nos frequentabat, & quæ dicebantur, libenter audiebat. Alij quoque nonnulli de ipsa ciuitate occultè Christum colebant tam viri, quàm mulieres. Isti etiam frequentabant nos, dum ibi moras faceremus, de quæ suis rebus nobis humanitatem honestè impendentes, spiritali consolatione ab

Epi-

Episcopo recreati sunt, oprantes, vt, Stetina recipiente verbum Dei, Iulina quoque recipere ex ratione pacti conueniatur: quò ipsis, quid de Christi sentiant, publicare licitum fiat.

Igitur Nedamero duce & filio eius, Stetinam nauigauimus. Sed illi Stetineses offendere veriti, si nos adduxisse viderentur, priusquam ab eis videri possent, nobis valefacientes, in locum suum reuersi sunt. Nos verò per crepusculum noctis applicantes ciuitati, egressi naues Curtim Ducis intrauimus. Manè factò, Paulitius & Legati primates adeunt, ex parte Ducum se cum Episcopo missos referunt, causam via proponunt Euangelium; dant consilium, promittunt & terrent. At illi inquit; nihil nobis & vobis; patrias leges non dimitemus: contenti sumus religione, quam habemus. Apud Christianos, aiunt, fures sunt, latrones sunt, cruciantur pedibus, priuantur oculis; & omnia genera scelerum & peccatorum Christianus exercet in Christianum: absit à nobis religiosa. Hæc & his similia protestantes, obturauerunt aures suas, ne audirent Verbum.

Omnibus igitur obstinatis per duos menses, & plus ibi morantes, nihil profecimus.

Dum ergò tam longa & inutilis mora nobis turbationi esset, consilium incidit, legatos mittere ad Ducem Poloniae, sciscitari, quid de nobis iuberet; vtrum manere illic, an redire, & de contradictione ciuitatum; quid ei videretur? Quod consilium, vbi ciuibus compertum fuit, timebant quidem, tamen rogabant, vt mitterentur Legati, suos cum illis hac ratione profecturos dicentes, vt, si apud Ducem perpetuæ pacis stabilitatem obtinere, tributumque alleviare queant; his ibi coram suis & nostris legatis ex scripto firmatis, Christianis se legibus sponte inclinarent.

Abeuntibus ergò cum Paulitio nostris & eorum legatis; nos interim bis in hebdomada, in diebus scilicet mercatus, per medium fori, populo ex omni prouincia conueniente, sacerdotibus induti, Crucem portauimus, & de fide atque agnitione DEI populum incredulum opportunè & importunè

*S. Orho Stetinã
venit.
Diuertit ad
des Ducis.*

*Quid Stetineses
legatis responderint.*

*Bimestris spatium
nihil efficit
S. Orho.*

*Decernitur
legatio ad
Ducem Poloniae.*

*Bis in foro conueniatur
quasi hebdomadae.
Prædicatoribus
Cruce prælatâ.*

*Plebs russica
auide audir
cancionantes.*

*Sefridus Cru-
cem Episcopo
præmis.*

tunè alloquendo, iugulum neci quodammodò quotidie optauimus : Sed, Deo protegente nos, laesi non sumus. Plebs autem, quæ de rure fuit, & simplicitate sua, & rerum nouitate capta negotiis suis postpositis, prædicationem libentissimè accepit, quamuis credere non auderet. Et quia certis diebus crux portabatur, & sermones fiebāt, magis propter verbum, quàm propter forum ruricolæ consuebant. Ego in illis diebus crucem cum Simone in angaria portauī. Nam vellem nollem, per medios barbaros, per forū & turbam incredulorum, opprobrium crucis animo & corpore tener agnotheta coram Episcopo portare videbar. Deus autem pius & misericors sciens timiditatem meam, & pauorem meum, lædi me non sinebat.

Quomodo post longa tadia, Verbum prædicationis à duobus pueris cæptum & promotū sit interim, dum legati mittuntur ad Ducem Polonia propter contradictionem ciuitatis.

CAPVT XXVI.

Sefridus.

*Inisium con-
uerstonis fit à
duobus adole-
scentulis.*

Quotidie, dum hæc geruntur, fidei retia laxantibus, & nihil nobis capientibus, & multum super hoc tædentibus; tandem benignus Dominus, sedulitatem boni serui sui Othonis, laborem quoque & mœstitiam miserando respexit. Nam duo pulcherrimi adolescentes, filij cuiusdam nobilis de ciuitate, domum nostram frequentare, ac familiares se præbere, paulatimque de Deo nostro, & de fide quærere cœperunt. Episcopus autem sentiens, quia in bono veniunt, futurorum bonorum ex his captando præsagium, blandis mulcet alloquiis, atque de munditia & honestate Christianismi, de immortalitate animarum, de resurrectione corporum, de spe & gloria æternæ vitæ adolescentibus per singulos dies euangelizauit. Quæ omnia